

Peygamberimiz ocuğa neden beddua etmiştir?

İstanbul'dan Hanım okuyucumuz: "Bediüzzaman Mektubat'ta řu şekilde bir mu'cize naklediyor: "Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü vesselam namaz kılarken hırçın bir ocuk namazını kat'edip geçtiğinden Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselam, 'Allah'ım onun izini (ayağını) kes' demiş. Ondan sonra ocuk daha yürüyememiş, öyle kalmış, hırınlığının cezasını bulmuş." Peygamberimiz bedduayı sevmezdi. Çocuğa neden beddua etmiştir? Sebebi nedir?

HİKMET SINIRLARINDA SIFATLAR

Peygamber Efendimiz (asm) rahmet peygamberidir. Fakat O'nda adalet ölçüleri içinde elbette hiddet, gazap ve celâl hâli de vardır.

Allah insanda ekser isimlerini tecelli ettirmiştir. İnsan bu isimlerin muktezasıyla yaşar. Yani insanın hiddetinde, gazabında, öfkesinde, asabiyetinde her hangi bir yanlışlık yoktur. Bunlar yaratılışın gerekleridir. Fakat insan hiddetini, gazabını, öfkesini, asabiyetini adaletle, hikmetle, merhamet ile sınırlandırmakla yükümlüdür. Aksi takdirde zulmetmiş olur.

Nitekim Allah bizzat kendisi de merhametlilerin en Merhametlisidir. Rahmeti gazâbını geçmiştir. Ama Allah sınırları Adlül-Hakem isimlerinin gereği olan adaletle ve hikmetle çizilmiş olarak hiddet, gazap ve celâl sahibidir. Hiddet eder, gazaplanır, celâl ve izzetini tecellî ettirir. Fakat zulmetmez, haksızlık etmez, adaletsizlik etmez.

HAZRETİ PEYGAMBER (ASM) EŞSİZ REHBERDİR

Resul-i Ekrem'in (asm) namaz gibi dinde önemli yeri bulunan bir ibadeti emrettiği esnada, önünden kasıtlı geçen aklı başında hırçın birisine hiddet göstermesi, şefkati

ve merhameti ile çelişmez. Çünkü Allah Resulü (asm) davranışlarda “itidal”i tavsiye eden, “vasat”ı emir buyuran, kendisi de Celâl cilvelerinden olan celâllenme, hiddet, öfke ve gazap hâli ile Cemal tecellilerinden olan hilm, merhamet, şefkat ve sevgi gibi duyguları bir arada, ama “itidal” içinde yaşayan ve gösteren mutlak ve eşsiz bir rehberdir.

Her hâdiseyi kendi özel şartları içinde değerlendirirsek, hadiseleri kavramamız zor olmaz. Bir Peygamber’e (asm) iman edildikten sonra da O’na ancak itaat edilir. İman saygısızlık ve itaatsizlik kaldırmaz. Peygamberinin (asm) yüzüne karşı gösterilen bir itaatsizlik Cenab-ı Allah’ın da hoşuna gitmez.

Nitekim Cenab-ı Hak “mü’minlere, Peygamberlerine saygı duymayı, yanında ve huzurunda seslerini yükseltmemeyi, nezaket içerisinde bulunmayı” emrediyor.

Buyuruyor ki: “Ey iman edenler! Seslerinizi Peygamber’in sesinin üstüne yükseltmeyin. Birbirinize bağırdığınız gibi, Peygamber’e yüksek sesle bağırmayın; yoksa siz farkına varmadan amelleriniz boşa gidiverir. Allah’ın elçisinin huzurunda seslerini kısıyanlar, şüphesiz Allah’ın kalplerini takva ile imtihan ettiği kimselerdir. Onlara mağfiret ve büyük bir mükâfat vardır.”¹

LÂTİF BİR CEZA

Biz, bir büyüğümüzün sözünü ukalaca kesmeyi saygısızlık ve kendini bilmezlik saymaz mıyız? Bir valinin yüzüne karşı emrini dinlemediğimizi saygısızca söylesek, adalet ölçülerini de aşacak biçimde ne gibi bir ceza ile karşılaşacağımızı düşünebiliyor muyuz?

Kaldı ki, söz konusu ettiğiniz bu latif cezada adalet ve hikmet hâkim olmuştur. Zulüm yoktur.

Şöyle ki: Peygamber Efendimiz (asm) namaz kılarken önünden geçilmeyeceğini bilen hırçın bir delikanlı Hz. Peygamberin (asm) namazını kesip önünden geçmiştir. Öyle bir ders verilmelidir ki, hem namazın önünden geçilmeyeceği anlaşılsın, hem delikanlı şefkatli biçimde cezasını görsün, pişman olup tövbe etsin, hem de meselenin ciddiyeti zihinlere nakşedilsin.

Hadis usulü çerçevesinde bu rivayetten anlıyoruz ki, Peygamber Efendimiz (asm) “Allah’ım onun izini kes!” buyurduğu anda delikanlı yürüyememiş, öylece kalıvermiştir.² Bilahare hatasının farkına varan delikanlı namazın önünü kesemeyeceğini anlamış ve ancak tövbe edip geri döndüğünde yürüyebilmiştir.

Dipnotlar:

1. Hucurât Sûresi, 49/1,2,3

2. Mektubat, s. 142; (Kadı İyâz, eş-Şifâ, 1:328; Hafâcî, Şerhu's-Şifâ, 3:137)